FUZIUNILE SOCIETĂŢILOR COMERCIALE PE ACŢIUNI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

***Lilia GRIBINCEA*,**
doctor în drept, conferenţiar universitar (USM)

SUMMARY

The merger by acquisition shall mean the operation whereby one or more companies are wound up without going into liquidation and transfer to another all their assets and liabilities in exchange for the issue to the shareholders of the company or companies being acquired of shares in the acquiring company and a cash payment, if any, not exceeding 10 % of the nominal value of the shares so issued or, where they have no nominal value, of their accounting par value.

Merger by the formation of a new company shall mean the operation whereby several companies are wound up without going into liquidation and transfer to a company that they set up all their assets and liabilities in exchange for the issue to their shareholders of shares in the new company and a cash payment, if any, not exceeding 10 % of the nominal value of the shares so issued or, where they have no nominal value, of their accounting par value.

Protejarea intereselor asociaţilor unei societăţi comerciale, precum şi a terţilor în cazul fuziunii societăţilor comerciale pe acţiuni, presupune coordonarea legislaţiilor statelor-membre ale Uniunii Europene privind fuziunile societăţilor pe acţiuni şi introducerea în dreptul tuturor statelor-membre a unor dispoziţii privind fuziunile.

Este foarte important ca acţionarii societăţilor care fuzionează să fie informaţi în mod corespunzător şi obiectiv, iar drepturile acestora să fie protejate în mod adecvat. În ceea ce priveşte protejarea drepturilor salariaţilor în cazul transferului de întreprinderi, unităţi sau părţi de întreprinderi sau unităţi, acestea sunt reglementate de Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislaţiei statelor-membre referitoare la menţinerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unităţi sau părţi de întreprinderi sau unităţi.

În prezent, fuziunile societăţilor comerciale pe acţiuni în Uniunea Europeană sunt reglementate prin Directiva 2011/35/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind fuziunile societăţilor comerciale pe acţiuni[1] (în continuare – Directiva 2011/35/UE) şi prin Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăţilor comerciale pe acţiuni[2] (în continuare – Directiva 2005/56/CE).

După cum rezultă din art.2 al Directivei 2011/35/UE, fuziunea se poate efectua:

a) prin absorbţia uneia sau mai multor societăţi de către o altă societate şi

b) prin constituirea unei noi societăţi.

Potrivit art.3 al Directivei 2011/35/UE, *fuziunea prin absorbţie* înseamnă operaţiunea prin care una sau mai multe societăţi sunt dizolvate fără a intra în lichidare şi transferă toate activele şi pasivele lor unei alte societăţi, în schimbul emiterii către acţionarii societăţii sau societăţilor absorbite, de acţiuni la societatea absorbantă şi, eventual, al unei plăţi în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa acesteia, din echivalentul contabil al acţiunilor astfel emise.

În înţelesul Directivei 2011/35/UE, art.4, *fuziunea prin constituirea unei noi societăţi* înseamnă operaţiunea prin care mai multe societăţi sunt dizolvate fără a fi lichidate şi transferă toate activele şi pasivele lor unei societăţi pe care o constituie, în schimbul emiterii către acţionarii lor de acţiuni la societatea nou-constituită şi, eventual, al unei plăţi în numerar de maximum 10% din valoarea nominală sau, în absenţa acesteia, din echivalentul contabil al acţiunilor astfel emise.

Directiva 2011/35/UE permite unui stat-membru să prevadă în legislaţia sa că fuziunea prin absorbţie/fuziunea prin constituirea unei noi societăţi poate fi, de asemenea, realizată, dacă una sau mai multe dintre societăţile absorbite/societăţile care încetează să mai existe sunt în lichidare, impunându-se condiţia ca această opţiune să fie limitată la societăţile care nu au început încă repartizarea activelor între acţionari.

Directiva 2011/35/UE prevede şi ***procesul de fuziune a societăţilor comerciale pe acţiuni***. Astfel o primă etapă o constituie ***întocmirea proiectului de fuziune*** de către organele administrative sau de conducere ale societăţilor care fuzionează, care trebuie să conţină cel puţin următoarele menţiuni:

(a) forma juridică, denumirea şi sediul social al societăţilor care fuzionează;

(b) rata de schimb a acţiunilor şi valoarea eventualelor plăţi în numerar;

(c) condiţiile de alocare a acţiunilor la societatea absorbantă;

(d) data de la care deţinerea acestor acţiuni conferă acţionarilor dreptul de a participa la beneficii, precum şi orice condiţii speciale care afectează acest drept;

(e) data de la care tranzacţiile societăţii absorbite

sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparţinând societăţii absorbante;

(f) drepturile acordate de societatea absorbantă deţinătorilor de acţiuni care conferă drepturi speciale şi deţinătorilor de titluri, altele decât acţiuni, sau măsurile propuse în privinţa acestora;

(g) orice avantaj special acordat experţilor, care acţionează în numele societăţilor care fuzionează şi care întocmesc un raport scris către acţionari privind propunerea de fuziune, precum şi membrilor organelor administrative, de conducere, de supraveghere şi control ale societăţilor care fuzionează.

Următoarea etapă o constituie ***publicarea proiectului de fuziune***. Publicarea proiectului de fuziune se va efectua în conformitate cu prevederile Directivei 2009/101/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanţiilor impuse societăţilor în statele-membre, în înţelesul art. 48 al doilea paragraf din Tratat, pentru protejarea intereselor asociaţilor sau terţilor[3] (în continuare – Directiva 2009/101/CE).

Conform art.3 al Directivei 2009/101/CE, în fiecare stat-membru, fie la registrul central, fie la registrul comercial sau registrul societăţilor, se deschide un dosar pentru fiecare dintre societăţile înregistrate în registrul în cauză.

Statele-membre se asigură că societăţile au un identificator unic, care permite identificarea lor fără echivoc în comunicarea dintre registre prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor centrale, ale comerţului şi ale societăţilor, denumit „sistemul de interconectare a registrelor". Acest identificator unic include, cel puţin, elemente care să permită identificarea statului-membru al registrului, registrul naţional de origine, numărul societăţii din registrul respectiv şi, dacă este cazul, elemente pentru a evita erorile de identificare.

Actele şi informaţiile care urmează a fi publicate trebuie păstrate în dosar sau înregistrate în registru. Este necesar ca statele-membre ale Uniunii Europene să se asigure că va fi posibilă depunerea pe cale electronică, de către societăţi, precum şi de alte persoane şi organisme care trebuie să notifice sau să participe la notificare, a tuturor actelor şi informaţiilor care trebuie publicate. De asemenea, statele-membre pot obliga toate societăţile sau anumite categorii de societăţi să depună toate actele şi informaţiile respective sau o parte dintre acestea pe cale electronică.

Proiectul de fuziune trebuie publicat pentru fiecare dintre societăţile care fuzionează, cu cel puţin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunţe asupra proiectului de fuziune.

Directiva 2011/35/UE exonerează societăţile comerciale care fuzionează de obligaţia de publicare cu condiţia ca, pentru o perioadă continuă, începând cu cel puţin o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de fuziune şi încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, să pună în mod gratuit la dispoziţia publicului proiectul fuziunii respective pe propria sa pagină de internet. Statele-membre nu condiţionează această exonerare de alte obligaţii sau restricţii decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de internet şi a autenticităţii documentelor şi pot impune astfel de obligaţii sau restricţii numai în măsura în care acestea sunt proporţionale cu realizarea obiectivelor respective. Prin derogare, statele-membre pot solicita ca publicarea să fie efectuată prin intermediul platformei electronice centrale a Buletinului naţional desemnat de statul-membru în acest sens. Alternativ, statele-membre pot solicita ca publicarea respectivă să fie efectuată pe orice altă pagină de internet desemnată în acest scop de ele. În cazul în care recurg la una dintre aceste posibilităţi, statele-membre se asigură că nu se impune societăţilor comerciale o taxă specială pentru o astfel de publicare.

Dacă se utilizează o altă pagină de internet decât platforma electronică centrală, pe platforma electronică centrală cu cel puţin o lună înaintea datei la care este programată adunarea generală, se publică o referinţă care oferă acces la pagina respectivă de internet. În referinţă se va menţiona data publicării pe pagina de internet a proiectului de fuziune şi trebuie să fie accesibilă în mod gratuit publicului. Nu se impune societăţilor comerciale o taxă specială pentru această publicare.

O altă etapă a fuziunii societăţilor comerciale pe acţiuni o constituie ***aprobarea proiectului de fuziune şi a modificărilor din statut de către adunările generale ale fiecăreia dintre societăţile care fuzionează***. Aprobarea trebuie adoptată cu o majoritate de cel puţin două treimi din voturile aferente acţiunilor sau capitalului subscris reprezentate. Directiva 2011/35/UE admite că fuziunea poate fi aprobată cu o majoritate simplă de voturi, cu condiţia să fie reprezentat cel puţin jumătate din capitalul social.

Pentru situaţia în care există mai multe categorii de acţiuni, decizia privind fuziunea constituie obiectul unui vot separat cel puţin pentru fiecare categorie de acţionari ale căror drepturi sunt afectate de operaţiune.

În cazul fuziunii prin absorbţia uneia sau mai multor societăţi de către o altă societate, legislaţia unui stat-membru poate să nu impună aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societăţii absorbante, cu condiţia îndeplinirii următoarelor cerinţe:

(a) publicitatea trebuie să aibă loc, pentru societatea absorbantă, cu cel puţin o lună înainte de data stabilită pentru adunarea generală a societăţii sau societăţilor absorbite care trebuie să se pronunţe asupra proiectului de fuziune;

(b) cu cel puţin o lună înainte de data stabilită pentru adunarea generală a societăţii sau societăţilor absorbite care trebuie să se pronunţe asupra proiectului de fuziune, toţi acţionarii societăţii absorbante trebuie să aibă dreptul de a consulta documentele de fuziune la sediul social al societăţii absorbante;

(c) unul sau mai mulţi acţionari ai societăţii absorbante, care deţin acţiuni pentru un procent minim din capitalul subscris, trebuie să aibă dreptul de a solicita

convocarea unei adunări generale a societăţii absorbante pentru a se pronunţa asupra aprobării fuziunii, procentul minim fiind stabilit la maximum 5%.

Următoarea etapă în realizarea fuziunii o constituie ***întocmirea unui raport scris privind proiectul de fuziune de către organele de administrare sau de conducere ale fiecăreia dintre societăţile comerciale care fuzionează***.

Raportul trebuie să fie detaliat şi să explice proiectul de fuziune, să precizeze fundamentul juridic şi economic al proiectului, în special cu privire la rata de schimb a acţiunilor şi să descrie orice dificultăţi speciale de evaluare survenite.

O altă etapă constă în ***întocmirea raportului de analiză a propunerii de fuziune de către unul sau mai mulţi experţi***. Astfel, pentru fiecare dintre societăţile care fuzionează, unul sau mai mulţi experţi, acţionând în numele societăţilor care fuzionează, dar independent de acestea, desemnaţi sau agreaţi de către o autoritate administrativă sau judecătorească, analizează propunerea de fuziune şi întocmesc un raport scris către acţionari. Totuşi, legislaţia unui stat-membru poate să prevadă desemnarea unuia sau mai multor experţi independenţi pentru toate societăţile care fuzionează, dacă desemnarea se face de către o autoritate judecătorească sau administrativă, la solicitarea comună a societăţilor respective. Experţii pot fi, în funcţie de legislaţia fiecărui stat-membru, persoane fizice sau juridice, sau societăţi.

Raportul trebuie să conţină declaraţia experţilor, în care aceştia menţionează dacă, în opinia lor, rata de schimb a acţiunilor este corectă şi rezonabilă. Declaraţia trebuie cel puţin să indice metoda/metodele utilizate pentru obţinerea ratei propuse pentru schimbul de acţiuni şi dacă metoda/metodele respective sunt adecvate pentru cazul în speţă, să menţioneze valorile obţinute prin utilizarea fiecăreia dintre aceste metode şi să emită o opinie privind importanţa relativă atribuită metodelor în cauză pentru obţinerea valorii decise.

Directiva 2011/35/UE în art.11 dispune că toţi acţionarii au dreptul de a consulta la sediul social, cu cel puţin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunţe asupra proiectului de fuziune, cel puţin următoarele documente:

(a) proiectul de fuziune;

(b) conturile şi rapoartele anuale ale societăţilor care fuzionează pentru cele trei exerciţii financiare anterioare;

(c) după caz, o situaţie contabilă întocmită nu mai devreme de prima zi a celei de a treia luni anterioare datei proiectului de fuziune, dacă cele mai recente conturi anuale au fost întocmite pentru un exerciţiu financiar încheiat cu mai mult de şase luni înainte de această dată. Totuşi, nu este necesară o situaţie contabilă dacă societatea publică un raport financiar semestrial în conformitate cu art.5 al Directivei 2004/109/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligaţiilor de transparenţă în ceea ce priveşte informaţia referitoare la emitenţii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată[4] şi îl pune la dispoziţia acţionarilor. De asemenea, statele-membre pot decide că nu este necesară o situaţie contabilă în cazul în care toţi acţionarii şi deţinătorii de alte titluri care conferă drept de vot fiecăreia dintre societăţile implicate în fuziune au convenit în acest sens;

(d) după caz, rapoartele organelor de administrare sau de conducere ale societăţilor comerciale care fuzionează;

(e) după caz, raportul întocmit de către experţi.

Potrivit Directivei 2011/35/UE, art.11, alin.(2), legislaţia unui stat-membru poate să prevadă că nu este necesar să se efectueze un nou inventar fizic, iar evaluările înregistrate în ultimul bilanţ sunt modificate doar pentru a reflecta intrările din registrele contabile. Totuşi, se va ţine cont de amortizări şi provizioane interimare şi de modificări semnificative ale valorii reale neînregistrate în registre.

Fiecare acţionar este în drept să solicite şi să obţină gratuit copii integrale, sau parţiale, ale documentelor. Dacă un acţionar a fost de acord ca pentru comunicarea de informaţii societatea să utilizeze mijloace electronice, se pot trimite asemenea copii prin poşta electronică.

Nu este necesar ca o societate comercială să pună la dispoziţie la sediul său social documentele menţionate mai sus, dacă pentru o perioadă continuă, începând cu cel puţin o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de fuziune şi încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, le pune la dispoziţie, pe pagina sa de internet.

Întocmirea şi certificarea proiectului de fuziune este o altă etapă a realizării fuziunii societăţilor comerciale pe acţiuni.

În cazul fuziunii prin constituirea unei noi societăţi, proiectul de fuziune şi, dacă sunt conţinute într-un document separat, actul constitutiv sau proiectul de act constitutiv şi statutul, sau proiectul de statut al noii societăţi, trebuie să fie aprobate de adunarea generală a fiecăreia dintre societăţile care încetează să mai existe.

Dacă legislaţia unui stat-membru nu prevede controlul preventiv judecătoresc sau administrativ al legalităţii fuziunilor sau dacă acest control nu se referă la toate actele juridice necesare pentru fuziune, procesele-verbale ale adunărilor generale care decid asupra fuziunii şi, dacă este cazul, contractul de fuziune încheiat ca urmare a acestor adunări generale se întocmesc şi se certifică în forma legală adecvată. În cazurile în care fuziunea nu trebuie aprobată de adunările generale ale societăţilor care fuzionează, proiectul de fuziune este întocmit şi certificat în forma legală adecvată.

Notarul sau autoritatea competentă să întocmească şi să certifice documentul în forma legală adecvată trebuie să verifice şi să ateste existenţa şi legalitatea actelor şi a formalităţilor impuse societăţii comerciale pentru care acţionează notarul sau autoritatea competentă respectivă şi ale proiectului de fuziune.

Data de la care fuziunea produce efecte este determinată conform prevederilor legislaţiilor statelor-membre.

Directiva 2011/35/UE în art.19 dispune că o fuziune prin absorbţie are următoarele efecte *ipso jure* şi simultan:

(a) transferul, atât între societatea absorbită şi societatea absorbantă, cât şi în ceea ce priveşte terţii, a tuturor activelor şi pasivelor societăţii absorbite către societatea absorbantă;

(b) acţionarii societăţii absorbite devin acţionari ai societăţii absorbante;

(c) societatea absorbită încetează să mai existe.

Adoptarea de către statele-membre a dispoziţiilor privind nulitatea fuziunilor este condiţionată de îndeplinirea următoarelor cerinţe:

(a) nulitatea trebuie pronunţată prin hotărâre judecătorească. Prin derogare, legislaţia unui stat-membru poate să prevadă pronunţarea nulităţii unei fuziuni de către o autoritate administrativă, dacă o astfel de decizie poate fi contestată în instanţă;

(b) fuziunile pot fi declarate nule doar dacă legalitatea lor nu a fost supusă controlului preventiv judecătoresc sau administrativ, dacă nu au fost întocmite sau certificate în forma legală adecvată sau dacă se arată că decizia adunării generale este nulă sau poate fi anulată în conformitate cu dreptul intern;

(c) procedurile de anulare nu pot fi iniţiate după expirarea unui termen de şase luni de la data la care fuziunea este opozabilă persoanei care invocă nulitatea sau dacă situaţia a fost rectificată;

(d) dacă neregula care poate conduce la anularea unei fuziuni poate fi remediată, instanţa competentă acordă societăţilor implicate un termen pentru rectificarea situaţiei;

(e) hotărârea de pronunţare a nulităţii fuziunii se publică în modul prevăzut de legislaţia fiecărui stat-membru în conformitate cu art.3 al Directivei 2009/101/CE;

(f) opoziţia terţilor, dacă legislaţia unui stat-membru prevede acest lucru, poate fi exprimată doar în termen de şase luni de la publicarea hotărârii în modul prevăzut în Directiva 2009/101/CE;

(g) hotărârea care pronunţă nulitatea fuziunii nu aduce atingere prin ea însăşi valabilităţii obligaţiilor în sarcina sau în beneficiul societăţii absorbante, angajate înainte de publicarea hotărârii şi după data de la care fuziunea produce efecte;

(h) societăţile care au participat la fuziune poartă răspunderea comună şi indivizibilă pentru obligaţiile societăţii absorbante.

În privinţa societăţilor aflate sub incidenţa legislaţiilor interne, statele-membre adoptă dispoziţii privind operaţiunea prin care una sau mai multe societăţi sunt dizolvate, fără a intra în lichidare, şi transferă toate activele şi pasivele lor unei alte societăţi, care deţine toate acţiunile lor sau alte titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală.

În ceea ce priveşte ***fuziunile transfrontaliere***, acestea sunt reglementate prin Directiva 2005/56/CE, care se aplică fuziunilor de societăţi comerciale pe acţiuni, constituite în conformitate cu dreptul unui stat-membru şi care îşi au sediul social, administraţia centrală sau sediul principal în interiorul Uniunii Europene, cu condiţia ca cel puţin două dintre ele să fie reglementate de dreptul unor state-membre diferite.

Directiva 2005/56/CE în art.2 defineşte fuziunea ca fiind o operaţiune prin care:

(a) una sau multe societăţi comerciale care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, îşi transferă toate activele şi pasivele unei alte societăţi existente, societatea absorbantă, în schimbul emiterii către asociaţi a unor titluri de valoare sau acţiuni reprezentând capitalul celeilalte societăţi şi, după caz, prin efectuarea unei plăţi în numerar care nu depăşeşte 10% din valoarea nominală sau, în absenţa unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acţiunilor respective, sau

(b) două sau multe societăţi comerciale care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, îşi transferă toate activele şi pasivele unei societăţi pe care o constituie, noua societate, în schimbul emiterii către asociaţi a unor titluri de valoare sau acţiuni reprezentând capitalul acestei noi societăţi şi, după caz, prin efectuarea unei plăţi în numerar care nu depăşeşte 10% din valoarea nominală sau, în absenţa unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acţiunilor respective, sau

(c) o societate comercială care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, îşi transferă toate activele şi pasivele către societatea care deţine toate titlurile de valoare sau acţiunile reprezentând capitalul său.

După cum rezultă din definiţia dată, observăm că şi potrivit Directivei 2005/56/CE fuziunea poate fi realizată în două modalităţi: prin absorbţie şi prin constituirea unei societăţi noi.

Pentru realizarea fuziunilor transfrontaliere, Directiva 2005/56/CE impune următoarele condiţii:

(a) fuziunile transfrontaliere sunt posibile numai între formele de societăţi care pot fuziona în temeiul dreptului intern al statelor-membre în cauză şi

(b) o societate care participă la o fuziune transfrontalieră trebuie să respecte dispoziţiile şi formalităţile dreptului intern căreia i se supune, care, în special, se referă la procesul decizional referitor la fuziune şi, luând în considerare natura transfrontalieră a fuziunii, la protecţia creditorilor societăţilor care fuzionează, a titularilor de creanţe şi a titularilor de titluri de valoare sau acţiuni.

Pentru realizarea fuziunii transfrontaliere, organul de conducere sau administrativ al fiecăreia dintre societăţile care fuzionează, elaborează un proiect comun de fuziune transfrontalieră, în care trebuie să fie inserată cel puţin următoarea informaţie:

(a) forma, denumirea şi sediul social al societăţilor care fuzionează şi cele propuse pentru societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;

(b) raportul aplicabil schimbului titlurilor de valoa-

re sau acţiunilor care reprezintă capitalul societăţii şi valoarea oricărei plăţi în numerar;

(c) modalităţile de distribuire a titlurilor de valoare sau acţiunilor reprezentând capitalul societăţii care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;

(d) posibilele repercusiuni ale fuziunii transfrontaliere asupra forţei de muncă;

(e) data începând cu care deţinerea titlurilor de valoare sau a acţiunilor care reprezintă capitalul societăţii dau dreptul deţinătorilor să participe la profit, precum şi toate condiţiile speciale care afectează acest drept;

(f) data începând cu care tranzacţiile societăţilor care fuzionează sunt tratate din punct de vedere contabil ca aparţinând societăţii care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;

(g) drepturile acordate de societatea care rezultă în urma tranzacţiei transfrontaliere membrilor care se bucură de drepturi speciale sau deţinătorilor de titluri de valoare, altele decât acţiuni reprezentând capitalul societăţii sau măsurile propuse cu privire la aceştia;

(h) toate avantajele speciale acordate experţilor care examinează proiectul comun privind condiţiile tranzacţiei transfrontaliere sau membrilor organelor administrative, de conducere, de supraveghere sau de control ale societăţilor care fuzionează;

(i) statutul societăţii care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;

(j) după caz, informaţii privind procedurile de stabilire, a modalităţilor de participare a salariaţilor la definirea drepturilor de participare ale acestora la societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;

(k) informaţii privind evaluarea activelor şi pasivelor care sunt transferate societăţii care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;

(l) datele din contabilitatea societăţilor care fuzionează, utilizate pentru stabilirea condiţiilor fuziunii transfrontaliere.

Proiectul comun de fuziune transfrontalieră se publică în modalitatea prevăzută de dreptul fiecărui stat-membru, pentru fiecare dintre societăţile care fuzionează, cu cel puţin o lună înainte de data adunării generale care trebuie să decidă în acest sens.

Organul de conducere sau administrativ al fiecăreia dintre societăţile care fuzionează întocmeşte un raport destinat membrilor, care explică şi justifică aspectele juridice şi economice ale fuziunii transfrontaliere şi care explică implicaţiile fuziunii transfrontaliere pentru asociaţi, creditori şi salariaţi. Raportul este pus la dispoziţia asociaţilor şi a reprezentanţilor salariaţilor sau, în absenţa unor astfel de reprezentanţi, a salariaţilor înşişi, până la împlinirea unui termen de o lună înainte de data adunării generale.

De asemenea, pentru fiecare societate care fuzionează se elaborează un raport de către un expert independent, destinat asociaţilor, care este pus la dispoziţie cu cel puţin o lună înainte de data adunării generale.

După ce adunarea generală a fiecăreia dintre societăţile care fuzionează a luat cunoştinţă de rapoartele prezentate de organul de conducere sau administrativ al fiecăreia dintre societăţile care fuzionează şi de către expertul independent, decide în legătură cu aprobarea proiectului comun de fuziune transfrontalieră.

Fuziunea transfrontalieră este supusă condiţiei certificării prealabile de către o instanţă judecătorească, un notar sau o altă autoritate competentă. Scopul certificării este de a controla legalitatea fuziunii transfrontaliere în ceea ce priveşte partea de procedură referitoare la fiecare societate care fuzionează, supusă dreptului intern. În fiecare stat-membru în cauză, autoritatea competentă eliberează imediat fiecărei societăţi care fuzionează un certificat care atestă, în mod incontestabil, îndeplinirea corectă a actelor şi formalităţilor prealabile fuziunii.

Data începând cu care fuziunea transfrontalieră produce efecte este stabilită în conformitate cu dreptul statului-membru sub incidenţa căruia se află societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.

Dreptul fiecăruia dintre statele-membre, sub incidenţa căruia se află societăţile care fuzionează, stabileşte pentru teritoriul statului respectiv modalităţile de publicare a realizării fuziunii transfrontaliere în registrul public la care societăţile trebuie să-şi depună documentele.

Fuziunea transfrontalieră realizată prin absorbţie produce următoarele efecte, începând cu data intrării ei în vigoare:

(a) toate activele şi pasivele societăţii absorbite se transferă societăţii absorbante;

(b) asociaţii societăţii absorbite devin asociaţii societăţii absorbante;

(c) societatea absorbită îşi încetează existenţa.

Fuziunea transfrontalieră realizată prin constituirea unei societăţi noi produce următoarele efecte începând cu data intrării ei în vigoare:

(a) toate activele şi pasivele societăţilor care fuzionează se transferă noii societăţi;

(b) asociaţii societăţilor care fuzionează devin asociaţii noii societăţi;

(c) societăţile care fuzionează îşi încetează existenţa.

Fuziunea transfrontalieră care intră în vigoare în conformitate cu dreptul statului-membru sub incidenţa căruia se află societatea, care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere, nu poate fi declarată nulă de drept.

Aşa cum rezultă şi din Directiva 2011/35/UE, pentru asigurarea certitudinii juridice în raporturile dintre societăţile implicate într-o fuziune, între acestea şi terţi şi între acţionari, este necesar să se limiteze cazurile de nulitate prin prevederea posibilităţii de a acoperi neregulile ori de câte ori este posibil şi prin restrângerea termenului în care poate fi invocată nulitatea.

Note:

[1] Publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* L 110, 29.4.2011, p. 1-11.

[2] *Ibidem,* L 310, 25.11.2005, p. 1.

[3] *Ibidem,* L 258, 1.10.2009, p. 11, modificată ulterior.

[4] *Ibidem,* JO L 390, 31.12.2004, p. 38, modificată ulterior.